

РОЗДІЛ II. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

УДК 373.2

Т. К. Андрющенко

ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ В ДОШКІЛЬНИКІВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПРОЦЕСІ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розкрито деякі аспекти компетентнісного підходу. Зокрема, обґрунтовано актуальність формування в дошкільників здоров'язбережувальної компетентності. Визначено методи, які доцільно використовувати в процесі формування даної компетентності в дітей дошкільного віку через дослідницьку діяльність.

Ключові слова: діти дошкільного віку, здоров'язбережувальна компетентність, дослідницька діяльність.

Постановка проблеми. Проблему здоров'я підростаючого покоління на сучасному етапі розвитку суспільства варто розглядати як стратегічний напрямок діяльності держави, у контексті якого постає необхідність формування в дітей системи цінностей здорового способу життя на основі інноваційних підходів. Враховуючи той факт, що наразі в сучасну освіту впроваджується компетентнісний підхід, який спрямований на актуалізацію в людини потреби в постійному поповненні й оновленні знань, удосконаленні вмінь і навичок, їх закріпленні, перетворенні й застосуванні, вважаємо за доцільне акцентувати увагу на формуванні в дітей здоров'язбережувальної компетентності. Остання буде суттєвим підґрунтям здорового способу життя. Починати зазначений процес необхідно з дошкільного віку, оскільки цей період життя дитини є визначальним у становленні особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науці напрацьовано багатий теоретичний і практичний матеріал з питань збереження здоров'я. В останні роки предметом дослідження науковців стала й проблема формування в підростаючого покоління здоров'язбережувальної компетентності. У системі вищої школи її досліджують Н. Белікова, Д. Воронін, О. Дворнікова, О. Дорошенко, Н. Панчук та ін. Вивченням педагогічних умов формування здоров'язбережувальної компетентності в учнів загальноосвітніх шкіл займаються О. Аксьонова, Т. Бабко, Т. Бойченко, А. Карабашева та ін. У

ланці дошкільної освіти проблеми методики щодо надання дітям знань про здоров'я, формування ціннісного ставлення до власного здоров'я вивчають Т. Андрущенко, Н. Денисенко, О. Іванашко, Т. Книш, Н. Левінець, Л. Лохвицька, В. Нестеренко та ін.

Водночас проблема формування здоров'язбережувальної компетентності в дітей дошкільного віку не була предметом спеціального дослідження українських учених.

Мета статті. Обґрунтувати актуальність формування в дошкільників здоров'язбережувальної компетентності. Визначити форми і методи, які доцільно використовувати в процесі формування в дошкільників даної компетентності, а також методику підготовки вихователів до реалізації зазначеної проблеми.

Виклад основного матеріалу. Дошкільна освіта, як перша ланка в системі неперервної освіти, має враховувати сучасні педагогічні інноваційні тенденції. Наразі в освіті робиться акцент на компетентнісному підході, оскільки він, за визначенням сучасних дослідників (Н. Бібік, Т. Бойченко, В. Болотова, Л. Ващенко, Л. Величко, М. Головка, І. Зимня, О. Кочерга, О. Локшина, О. Овчарук, О. Олексюк, О. Пометун, О. Савченко, Л. Хоружа та ін.), передбачає надання переваги практичній спрямованості освіти, характеризується особистісним і діяльнісним аспектами. Компетентнісний підхід вимагає перенесення акценту із засвоєння дітьми нормативно визначених знань, умінь і навичок на формування і розвиток у них здатності самостійно діяти, адекватно застосовуючи знання та індивідуальний досвід у нестандартних життєвих ситуаціях.

У державних документах, якими керується дошкільна освіта, одним із пріоритетних також проголошується компетентнісний підхід. Так, серед фундаментальних засад Базового компонента дошкільної освіти (редакція 2012 року) визначається «компетентнісний підхід до розвитку особистості, збалансованість набутих знань, умінь, навичок, сформованих бажань, інтересів, намірів та особистісних якостей і вольової поведінки дитини» [2, с. 4]. Навчально-виховний процес у дошкільних навчальних закладах має бути орієнтований «на засвоєння дитиною змісту освітніх ліній (знає, обізнана, розуміє, вміє, усвідомлює, здатна, дотримується, застосовує, виявляє ставлення, оцінює)» [2, с. 5].

Уперше в історії дошкілля у Базовому компоненті дошкільної освіти визначена здоров'язбережувальна компетентність (освітня лінія «Особистість дитини»). Результатами освітньої роботи передбачається: «обізнаність з будовою свого тіла, гігієнічними навичками щодо догляду за ним; належністю до певної статі; продуктами харчування; основними показниками власного здоров'я, цінністю здоров'я для людини. Уміння виконувати основні рухи та гімнастичні вправи; застосовувати здобуті знання, вміння і навички щодо збереження здоров'я, не зашкоджуючи як

власному, так і здоров'ю інших людей. Дотримання правил безпеки життєдіяльності» [2, с. 11].

Здоров'язбережувальна компетентність входить до переліку ключових (базових) компетентностей, що мають бути сформовані в людини. Перелік визначено українськими науковцями, які працювали в рамках проекту ПРООН «Освітня політика та освіта «рівний-рівному». Серед інших компетентностей також є: вміння вчитися, соціальна, загальнокультурна, громадянська, підприємницька, компетентність з ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій). Під поняттям «здоров'язбережувальна компетентність» розуміють «характеристики, властивості людини, спрямовані на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення» [3, с. 86-87]. Складовими здоров'язбережувальної компетентності є комплекс життєвих навичок, сформованість яких забезпечує дитині можливість свідомо будувати здорове, повноцінне, цікаве життя.

Оскільки компетентнісний підхід в освіті одним із основних визначає діяльнісний компонент, вважаємо за доцільне в процесі формування в дошкільників здоров'язбережувальної компетентності використовувати дослідницьку діяльність. Під час дослідницької діяльності дитина, з одного боку, розширює своє уявлення про світ, з іншого – починає оволодівати основними культурними формами пізнання – засобами диференціації та узагальнення досвіду, а саме: причинно-наслідковими і часовими відношеннями, що дозволяють пов'язувати окремі уявлення в цілісну картину світу. Крім цього, дослідницька діяльність розвиває в дитини увагу, мислення, мову, інтерес до оточуючого світу, спостережливість і вміння зосередитися. Пропонуємо орієнтовний графік дослідження проблем формування окресленої компетентності протягом навчального року [1, с. 11-13].

Таблиця 1

Орієнтовний графік дослідження проблем формування здоров'язбережувальної компетентності

Місяць	Тиждень	Проблема
Життєві навички, що сприяють фізичному здоров'ю		
<i>Навички раціонального харчування</i>		
Вересень	II тиждень	«Дотримання режиму харчування»
Вересень	III тиждень	«Уміння складати харчовий раціон»
Вересень	IV тиждень	«Уміння визначати й зберігати високу якість харчових продуктів»
<i>Навички рухової активності</i>		
Жовтень	I тиждень	«Виконання ранкової зарядки»
Жовтень	II тиждень	«Регулярні заняття з фізичної культури, рухливі ігри»

Санітарно-гігієнічні навички		
Жовтень	III тиждень	«Навички особистої гігієни»
Жовтень	IV тиждень	«Уміння виконувати гігієнічні процедури»
Режим діяльності та відпочинку		
Листопад	I тиждень	«Уміння чергувати розумову та фізичну активність»
Листопад	II тиждень	«Уміння знаходити час для регулярного харчування й повноцінного відпочинку»
Життєві навички, що сприяють соціальному здоров'ю		
Навички ефективного спілкування		
Грудень	I тиждень	«Уміння слухати»
Грудень	II тиждень	«Уміння чітко висловлювати свої думки»
Грудень	III тиждень	«Володіння невербальною мовою (жести, міміка, інтонація)»
Навички співчуття		
Січень	I тиждень	«Уміння розуміти почуття, потреби і проблеми інших людей»
Січень	II тиждень	«Уміння допомагати та підтримувати»
Навички розв'язування конфліктів		
Січень	III тиждень	«Уміння розв'язувати конфлікти на основі толерантності»
Січень	IV тиждень	«Уміння розв'язувати конфлікти за допомогою конструктивних переговорів»
Навички поведінки в умовах тиску, погроз		
Лютий	I тиждень	«Уміння розрізняти прояви дискримінації, зокрема щодо людей з особливими потребами»
Лютий	II тиждень	«Уміння обстоювати свою позицію та відмовлятися від небажаних пропозицій, зокрема пов'язаних із залученням до куріння, вживання алкоголю, наркотичних речовин»
Навички спільної діяльності		
Лютий	III тиждень	«Уміння бути «членом команди»
Лютий	IV тиждень	«Уміння визнавати внесок інших у спільну справу»
Життєві навички, що сприяють духовному та психічному здоров'ю		
Самоусвідомлення та самооцінка		
Березень	I тиждень	«Уміння усвідомлювати власну унікальність»
Березень	II тиждень	«Позитивне ставлення до себе, інших людей, життєвих перспектив»
Аналіз проблем та прийняття рішень		
Березень	III тиждень	«Уміння визначати суть проблеми та причини її виникнення»
Березень	IV тиждень	«Уміння приймати оптимальні рішення і

		передбачати їх наслідки для себе та інших людей»
<i>Визначення життєвих цілей</i>		
Квітень	I тиждень	«Уміння визначати життєві цілі, керуючись своїми потребами, нахилами, здібностями»
Квітень	II тиждень	«Уміння визначати пріоритети й раціонально використовувати час»
<i>Навички самоконтролю</i>		
Квітень	III тиждень	«Уміння правильно виражати свої емоції та почуття»
Квітень	IV тиждень	«Уміння контролювати прояви гніву»
<i>Мотивація успіху та тренування волі</i>		
Травень	I тиждень	«Установка на успіх»
Травень	II тиждень	«Уміння зосереджуватися на досягненні мети»

У даній статті вважаємо за доцільне зупинитися на методах спостереження та експеримент, які представлені нами в методиці формування здоров'язбережувальної компетентності дошкільників у процесі дослідницької діяльності.

Спостереження – найбільш доступний і популярний метод дослідження, який використовується і в науці, і в повсякденному житті. Це пасивний метод наукового дослідження, у ході якого спостерігач не впливає на розвиток подій. Однак від дослідника вимагається усвідомлення пізнавальної і практичної мети спостереження.

Експеримент – один із методів дослідження. Він використовується практично в усіх науках. У перекладі з латинської мови *experimentum* «спроба, дослід». На відміну від спостереження, експеримент – активний метод дослідження. Він передбачає вплив людини на об'єкт дослідження.

Подаємо тематику спостережень і дослідів, які доцільно проводити під час дослідження заявлених проблем.

Навички раціонального харчування

1. Дотримання режиму харчування.

Спостереження. Протягом тижня спостерігати за відчуттями перед і після прийому їжі. З'ясувати, які відчуття у шлунку голодної людини, а які – у ситої. Який настрій у голодної людини? А який у ситої?

Експеримент. Дослідити вплив режиму харчування на самопочуття людини.

2. Уміння складати харчовий раціон.

Спостереження. Спостерігати за тим, як мама готує вечерю. Проаналізувати спостереження і поміркувати, чи позитивно впливає на здоров'я членів родини такий раціон.

Експеримент. Дослідити смакові якості харчових продуктів і можливість їх поєднання.

3. Уміння визначати й зберігати високу якість харчових продуктів.

Спостереження. Роздивитися, як виглядають продукти, які називають зіпсованими.

Експеримент. Дослідити умови зберігання харчових продуктів. Визначити оптимальні умови їх зберігання.

Навички рухової активності

1. Виконання ранкової зарядки.

Спостереження. За сніданком звернути увагу на те, який апетит у дітей, що зробили зарядку. Чи можна сказати, що він кращий, ніж у тих дошкільників, які зарядку не робили?

Експеримент. Дослідити вплив ранкової зарядки на самопочуття людини.

2. Регулярні заняття з фізичної культури, рухливі ігри.

Спостереження. Спостерігаючи за дітьми на прогулянці, визначити, у які ігри вони найчастіше грають.

Експеримент. Дослідити вплив активної рухової діяльності на стан здоров'я людини.

Санітарно-гігієнічні навички

1. Навички особистої гігієни.

Спостереження. З'ясувати, якими предметами користується мама, коли приводить у порядок житло.

Експеримент. Дослідити, як впливає прибирання на стан повітря, яким дихає людина.

2. Уміння виконувати гігієнічні процедури.

Спостереження. Звернути увагу на те, як змінюється настрій мами або тата, які прийшовши втомленими з роботи, помили руки і обличчя.

Експеримент. Визначити, з чого необхідно починати умивання: з миття рук чи обличчя.

Режим діяльності та відпочинку

1. Уміння чергувати розумову та фізичну активність.

Спостереження. Звернути увагу на вираз обличчя дітей, які довго сидять без руху під час заняття.

Експеримент. Визначити, як впливають на самопочуття людини одноманітні справи.

2. Уміння знаходити час для регулярного харчування й повноцінного відпочинку.

Спостереження. Спостерігати за тим, як члени родини проводять вихідний день. Замалювати свої спостереження.

Експеримент. Дослідити доцільність планування діяльності для забезпечення регулярного харчування й повноцінного відпочинку людини.

Навички ефективного спілкування

1. Уміння слухати.

Спостереження. Спостерігати за дітьми і дорослими під час їхнього спілкування. Звернути увагу на вираз обличчя людини, що слухає співрозмовника.

Експеримент. Дослідити, як впливає вміння слухати на стосунки між людьми і їхнє самопочуття.

2. Уміння чітко висловлювати свої думки.

Спостереження. Спостерігаючи за дітьми в групі, подумати, хто з них найкраще висловлює свою думку. Як це можна визначити? Хто з дітей найкращий співрозмовник? Хто з дітей любить спілкуватися?

Експеримент. Дослідити, як уміння висловлювати свої думки впливає на взаєморозуміння між людьми.

3. Володіння невербальною мовою (жести, міміка, інтонація).

Спостереження. Спостерігати за процесом спілкування дітей і дорослих. Виявити, чи можна визначити настрій співрозмовників, не чуючи змісту їхньої розмови. А зміст розмови? Що допомагає це зробити?

Експеримент. Дослідити значення міміки, жестів та інтонації у спілкуванні людей.

Навички співчуття

1. Уміння розуміти почуття, потреби і проблеми інших людей.

Спостереження. Спостерігати за людьми різного віку в різних життєвих ситуаціях. Визначити, які переважають почуття, потреби і проблеми в маленьких дітей, людей молодих, середнього і похилого віку.

Експеримент. Дослідити вплив уміння розуміти почуття, потреби і проблеми інших людей на стосунки між ними.

2. Уміння допомагати та підтримувати.

Спостереження. Спостерігати за оточуючими в різних ситуаціях. Визначити, як ставляться люди один до одного в сім'ї, дитячому садку, транспорті, магазині, аптеці, поліклініці та інших місцях. Як люди допомагають один одному?

Експеримент. Дослідити, як змінюється поведінка і настрій людей, яким надали допомогу.

Навички розв'язування конфліктів

1. Уміння розв'язувати конфлікти на основі толерантності.

Спостереження. Спостерігати за стосунками дітей у групі. Як часто вони сваряться? Чи намагаються уникнути конфліктів? Як ставляться діти до тих, хто часто влаштовує сварки? Чи приємно дивитися на людей, які сваряться?

Експеримент. Дослідити, як ставлення з повагою до думки інших допомагає уникнути конфліктів.

2. Уміння розв'язувати конфлікти за допомогою конструктивних переговорів.

Спостереження. Спостерігати за поведінкою дітей і дорослих у дитячому садку і дома. Наскільки часто між ними виникають непорозуміння? Яким чином діти і дорослі домовляються між собою, щоб не посваритися? Як відбуваються їхні переговори?

Експеримент. Дослідити, як вміння домовлятися, вести переговори впливає на стосунки людей.

Навички спільної діяльності

1. Уміння «бути членом команди».

Спостереження. Звернути увагу на спілкування однолітків і дорослих. За якими ознаками можна визначити, що люди, які працюють у команді (поруч), не можуть діяти разом? Який вираз обличчя людей у названих ситуаціях? Коли результат роботи буде найкращим?

Експеримент. Дослідити вплив взаємостосунків у команді на результат роботи, що виконується, і на настрої учасників команди.

2. Уміння визнавати внесок інших у спільну справу.

Спостереження. Спостерігаючи за однолітками, дітьми з інших груп, які разом виконують завдання, звернути увагу на те, як кожна дитина старається виконати свою частину роботи. Поміркувати, чи впливає результат роботи окремої дитини на загальний результат.

Експеримент. Дослідити, як внесок кожного члена команди впливає на результат роботи.

Самоусвідомлення та самооцінка

1. Уміння усвідомлювати власну унікальність.

Спостереження. Спостерігати за тим, як ставляться до тебе рідні і друзі. Як називають тебе близькі люди? Чи говорять тобі рідні, що ти неповторний, незвичайний, ні на кого не схожий?

Експеримент. Дослідити власну унікальність (неповторність), можливість її формування у собі.

2. Позитивне ставлення до себе, інших людей, життєвих перспектив.

Спостереження. Спостерігати за рідними, однолітками, перехожими, іншими людьми. Звернути увагу на їхній настрій, вираз обличчя. Як часто люди посміхаються один одному? Як реагують на компліменти? Чи можна сказати, що вони радіють життю і спілкуванню з іншими людьми?

Експеримент. Дослідити вплив позитивного ставлення до себе, інших людей, життя на настрої, самооцінку, самопочуття.

Аналіз проблем та прийняття рішень

1. Уміння визначати суть проблеми та причини її виникнення.

Спостереження. Спостерігаючи за оточуючими (дорослими і дітьми), визначити, чи є у них проблеми. З'ясувати, як вони їх вирішують. Чи має можливість дитина самостійно вирішувати свої проблеми?

Експеримент. Дослідити, як залежить швидкість вирішення проблеми від визначення причини її виникнення.

2. Уміння приймати оптимальні рішення і передбачати їх наслідки для себе та інших людей.

Спостереження. Спостерігати за виразом обличчя, поведінкою, настроєм дітей у той час, коли вони намагаються прийняти рішення; зробити вибір; довести, чому саме таке рішення вони прийняли. Як поведуть себе люди, які прийняли рішення?

Експеримент. Дослідити вплив вміння передбачати можливі наслідки рішення на результативність вирішення проблеми.

Визначення життєвих цілей

1. Уміння визначати життєві цілі, керуючись своїми потребами, нахилами, здібностями.

Спостереження. Спостерігаючи за однолітками і дорослими з'ясувати, чим їм найбільше подобається займатися. Поміркувати, які здібності у них розвинуті найкраще. Чи співпадають здібності і нахили дорослих з діяльністю, якою вони займаються у дорослому житті? Які захоплення є у дорослих членів твоєї родини? Чи виявляються в цих захопленнях здібності людини?

Експеримент. Дослідити власні здібності. Що найбільше подобається робити? Що найкраще виходить? На яких заняттях? Визначити, для якої життєвої справи зможуть бути корисними ці здібності.

2. Уміння визначати пріоритети й раціонально використовувати час.

Спостереження. Спостерігати за дорослими. За поведінкою, настроєм, висловлюваннями визначити, чи планують вони свій день, чи встигають зробити всі намічені справи. З'ясувати, чи ведуть записи про виконання справ дня. Які справи вони вважають важливими?

Експеримент. Дослідити доцільність визначення найважливіших справ і раціонального використання часу.

Навички самоконтролю

1. Уміння правильно виражати свої емоції та почуття.

Спостереження. Спостерігати за дітьми в групі і дорослими. Як вони виражають свої емоції та почуття? Визначити, хто з оточуючих не вміє контролювати свої емоції та почуття. Як це виглядає з боку стороннього спостерігача?

Експеримент. Дослідити, як може людина виражати і контролювати власні емоції та почуття.

2. Уміння контролювати прояви гніву.

Спостереження. Спостерігати за дорослими людьми і дітьми дома, на вулиці, у дитячому садку. Визначити, чи часто зустрічаються розгнівані люди. Хто гнівається частіше: діти чи дорослі? У кого гнів проявляється більш бурхливо?

Експеримент. Дослідити, які засоби подолання гніву є найбільш дієвими.

Мотивація успіху та тренування волі

1. Настанова на успіх.

Спостереження. Спостерігати за однолітками під час виконання ними практичних завдань. Поміркувати, хто із них упевнений в успішному кінцевому результаті. Як це можна визначити?

Експеримент. Дослідити, як упевненість в успіху впливає на результат роботи.

2. Уміння зосереджуватися на досягненні мети.

Спостереження. Спостерігати за дітьми і дорослими, що захоплені якоюсь справою. Звернути увагу на їх вираз обличчя, поведінку. Чи відволікаються вони на інші справи, якщо ще не завершили розпочату? Як себе поведуть, коли робота завершена? Як довго люди можуть займатися цікавою справою? Хто довше зосереджений на роботі – дитина чи дорослий?

Експеримент. Дослідити, як уміння зосередитися на досягненні мети сприяє досягненню успіху у справі.

Пропонуємо варіант організації дослідницької діяльності дітей (спостереження і дослід) у процесі формування навички ефективного спілкування з проблеми «*Уміння слухати*».

Спостереження

Мета: поспостерігати за дітьми і дорослими під час їхнього спілкування.

Завдання спостереження: звернути увагу на вираз обличчя людини, що слухає співрозмовника. Визначити:

- куди вона дивиться (в очі, убік, на рот, на вуха, на одяг, на підлогу);
- чи робить рухи головою (які? Що це означає?);
- як тримає голову (рівно, трохи схиливши набік, опустивши вниз);
- які в неї губи (міцно стиснуті, розтягнуті у посмішці, куточки губ опущені вниз тощо).

Зробити висновок, за якими ознаками стає зрозуміло, що людина уважно слухає і радіє спілкуванню.

Експеримент

Мета: дослідити, як впливає вміння слухати на стосунки між людьми і їхнє самопочуття.

Хід дослідю

1. Застосувати різні моделі поведінки під час спілкування з оточуючими:

- при розмові з подругою дивитися собі під ноги, не погоджуватися з її думкою, заперечувати, відволікатися тощо;
- під час спілкування двох друзів підійти до них, втрутитися в їхню розмову, почати розповідати свою історію;
- розмовляючи з бабусею (мамою), дивитися їй в очі, посміхатися, періодично хитати головою, погоджуючись з її словами;
- намалювати ілюстрацію до розповіді подруги. Показати їй і пояснити, що її розповідь була дуже цікавою.

2. Визначити, як змінюється настрій співрозмовника залежно від моделі спілкування. Яка реакція співрозмовників на різні моделі спілкування? Чи залежить настрій і самопочуття людини від уваги співрозмовника до її проблем? [1, с. 41-44].

Висновки. Таким чином, проводячи спостереження та досліди в процесі дослідницької діяльності, діти навчаються свідомо підходити до вирішення різноманітних життєвих ситуацій, налаштовуються на позитивне світосприйняття, спрямоване на збереження власного здоров'я і здоров'я оточуючих. Перспективою подальшого наукового пошуку є дослідження результативності методики формування здоров'я-збережувальної компетентності в дітей дошкільного віку.

Список використаної літератури

1. Андрищенко Т.К. Формування здоров'язбережувальної компетентності дошкільників у процесі навчально-дослідницької діяльності : [навч.-метод. посіб.] / Тетяна Костянтинівна Андрищенко. – К. : ТОВ «Праймдрук», 2012. – 100 с.

2. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні // Вихователь-методист дошкільного закладу. – 2012. – Спецвипуск. – С. 1–29.

3. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : Бібліотека з освітньої політики / під заг. ред. О. В. Овчарук. – К. : «К.І.С.», 2004. – 112 с.

Татьяна Андрищенко. Некоторые методические аспекты формирования у дошкольников здоровьесберегающей компетентности в процессе исследовательской деятельности.

В статье раскрыта сущность компетентностного подхода. Определена актуальность формирования у дошкольников здоровьесберегающей компетентности. Представлены методы, которые целесообразно использовать в процессе формирования у дошкольников здоровьесберегающей компетентности в исследовательской деятельности.

Ключевые слова: дети дошкольного возраста, здоровьесберегающая компетентность, исследовательская деятельность.

Tetiana Andriushchenko. Some methodological aspects of formation of health keeping competence in the process of research activities of preschool children.

The article discloses the essence of the competency approach. The relevancy of health keeping competence of preschool children is defined. Methods presented could be used in the process of formation of health keeping competence of preschool children in the process of research activities.

Key words: preschool children, health keeping competence, research activities.